

உ.

சிவமயம்,

திருவெண்காடரென்னும்

இயற்பெயரினையுடைய

பட்டணத்துப்பிள்ளை **142**

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டு.

இதனால்

அசுவல், கலித்துரை, வெண்பா,

இம்முன்றும், அடங்கியிருக்கின்றன,

இஃது,

காரைக்கால்,

கிருஷ்ணமூர்த்தி முதலியாரால்

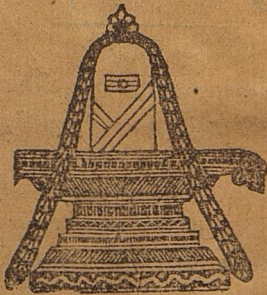
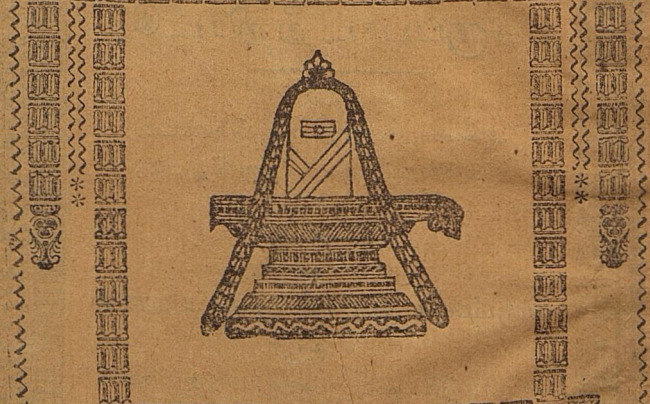
ஷெயூர்

“மனோரஞ்சித விலாச அச்சயந்திரசாலையிற்”

பதிப்புிக்கப்பட்டது.

1892

1800

கணபதி துணை.

பட்டணத்துப்பின்னையார்.

திருப்பாடற்றிரட்டு.

—*—

கோயிற்றிருவகவல்.

நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே
 சிவபெருமானைச் செம்பொனம்பலவனை
 நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே
 அலகைத்தேரி னலமருகாலின்
 உலகப்பொய்வாழ்க்கையை யுடையோம்பற்க
 பிறந்தனவிவக்கு பிறந்தனமிறக்கும்
 தோன்றினமறையு மறைந்தனதோன்றும்
 பெருந்தனசிறுக்கும் சிறுந்தனபெருக்கும்
 உணர்ந்தனமறக்கு மறந்தனவுணரும்
 புணர்ந்தனபிரியும் பிரிந்தனபுணரும்
 அருந்தினமலமாம் யுனைந்தனவழுக்காம்
 உவப்பனவெறுப்பாம் வெறுப்பனவுவப்பாம்
 என்றிவையனைத்து முணர்ந்தனையன்றியும்
 பிறந்தனபிறந்தன பிறவிகடோறும்
 கொன்றுனைனைத்து மனைத்துநினைத்தின்றன
 தின்றனையனைத்து மனைத்துநினைத்தின்றன
 பெற்றனையனைத்து மனைத்துநினைப்பெற்றன

ஒம்பினையனைத்து மனைத்துநினையோம்பின்
 செலவத்துக்களித்தனை தரித்திரத்தரமுங்கினை
 சுவர்க்கத்திருந்தனை நரகிற்கிடந்தனை
 இன்பமுந்துன்பமு மிருநிலத்தருந்தினை
 ஒன்றென்றொழியா துற்றனையன்றியும்
 புற்புதக்குரம்பைத் துச்சிலொதிக்கிடம்
 என்னநின்றியங்கு மிருவினைக்கூட்டைக்
 கல்லினும்வலிதாக் கருதினையிதனுள்
 பூனையும்நீறும் புறப்படுமொருபொறி
 மீனாக்துறும்பி வெளிப்படுமொருபொறி
 சளியுநீறுந் தவமுமொருபொறி
 உமிழ்நீர்கோழை யொழுகுமொருபொறி
 வளியுமலமும் வழங்குமொருபொறி
 சலமும்சீழுஞ் சரியுமொருவழி
 உள்ளுறத்தொடங்கி வெளிப்படநாறும்
 சட்டகமுடிவிற் சுட்டெலும்பாகும்
 உடலுறுவாழ்க்கை யுள்ளுறத்தோர்ந்து
 கடிமலர்க்கொன்றைச் சடைமுடிக்கடவுளை
 ஒழிவருஞ்சிவபெரும் போகவின்பத்தை
 நிழலெனக்கடவா நீர்மையொடுபொருத்தி
 எனதறநினைவற விருவினைமலமற
 வரவொடுசலவற மருளறவிருளற
 இரவொடுபகலற விகபரமறவொரு
 முதல்வனைத்தில்லையின் முளைத்தெழுஞ்சோதியை

சும்பலத்தரசனை யானந்தக்கூத்தனை
 நெருப்பினிலறக்கென நெக்குநெக்குருகித்
 திருச்சிற்றம்பலத் தொளிநுஞ்சிவனை
 நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே
 சிவபொருமனைச் செம்பொனம்பலவனை
 நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே.

(இரண்டாவது கோயிற்றிருவகவல்.)

காதலவேடிய கலகப்பாதகக்
 கன்னியர்மருங்கிற் புண்ணுடனெங்
 காதலுங்கருத்து மல்லானின்னிருதாட்
 பங்கைபஞ்சுடப் பாக்கியஞ்செய்யாச்
 சங்கடங்கூர்ந்த தமிழேன்பாங்கிருந்
 தங்கோடிங்கோ டலமருங்கள்வர்
 ஐவர்கலகமிட் டலைகுங்கானகம்
 சலமலப்பேழை யிருவினைப்பெட்டகம்
 வாதபித்தங்கோழை சடிபுகுஞ்சீறார்
 ஊததைப்புன்றோ லுதிரக்கட்டளை
 நாற்றப்பாண்ட நான்முழத்தொன்பது
 பீற்றற்றுண்டம் பேச்சுரைத்தோட்டம்
 ஆடலைப்பெரிய சுடலைத்திடருள்
 ஆசைக்கயிற்றி லாடும்பம்பரம்
 ஓயானோய்க்கிட வோடுமரக்கலம்
 மவிசோகார மரணப்பஞ்சரம்
 சேறுறத்துருத்தி தூற்றும்பத்தம்
 காற்றிற்பறக்குங் காணப்பட்டம்

விதிதழித்தருமன் வெட்டுங்கட்டை
 சதுர்முகப்பாணன் றைக்குஞ்சட்டை
 ஈமக்கனலி விடுசிலவிருந்து
 காமக்கனலிற் கருகுஞ்சருகு
 கிருமிகிண்டுங் கிழங்கஞ்சருகு
 பவக்கொழுந்தேறுங் கவைகொழுக்கொம்பு
 மண்மாய்ப்படக்கும் வடிவின்முசிவிற்
 பிணமாய்க்கிடக்கும் பிண்டம்பிணமே
 ஊற்றிற்கிடக்க் கொட்டாவுபாதி
 காலெதிற்குவித்த பூளைகாளைக்
 கதிநெதிர்பட்ட கடும்பனிச்சுட்டம்
 அந்தரத்தியங்கு மிந்திரசாபம்
 அதிரமேகத் துருவினருனிழல்
 நீற்குமிழி நீர்மேலெழுத்து
 கண்டியில்கனவிற் கண்டகாட்சி
 அதனிணும்பொல்லா மாயக்களங்கம்
 அமையுமமையும் பிரானேயமையும்
 இமையவள்ளி வாழியென்றேத்த
 ஆனந்தத்தத்துத் தாண்டவங்காட்டி
 மூண்டுகொண்டருள்கைநின் னருளிணுக்கழகு.

(மூன்றாவது கோயிற்றிருவகவல்.)

பாற்கடல்கடையப் படுங்கடுவெண்ணெயைத்
 திருமிடற்றடக்கிய படுங்கடுவெண்ணெயைத்
 திருமிடற்றடக்கிய சிவனேயடைக்கல

அடங்கலுமடங்கிடுங் கடுங்கொலைக்காலனை
 மாலைடுத்தடங்கிய கடவுளின்னடைக்கலம்
 உலகடங்கலும்படைத் துடையவன்றலைபறித்
 திடக்கயிலடக்கிய விறைவனின்னடைக்கலம்
 செய்யபொன்னம்பலச் செல்வனின்னடைக்கலம்
 ஐயநின்னடைக்கல மடியநின்னடைக்கலம்
 மனவழியலைந்திடுங் கனவெனும்வாழ்க்கையும்
 விழுப்பொருளறியா வழக்குறுமனனும்
 ஆணவமலத்துதித் தனைத்திலுளைந்திடும்
 நினவைப்புழுவென நெளித்திடுகிந்தையும்
 படிற்றும்பாவமும் பழிப்புறுநின்பும்
 த்வறுமழுக்காறு மிவருபொய்ச்சாப்பும்
 கவடும்பொய்யுஞ் சுவடும்பெருஞ்சின
 விகலுங்கொலையு மிழிப்புறுபுன்மையும்
 பகையும்ச்சமுந் துணிவுமபெருஞ்சின
 விகலுங்கொலையு மிழிப்புறுபுன்மையும்
 பகையும்ச்சமுந் துணிவும்பணிப்பும்
 முக்குணமடமையு மைப்பொறிமயக்கமும்
 இடும்பையும்பிணியு விடுக்கியவாக்கையை
 உயிரெனுங்குருவு விட்டோடுங்குரம்பையை
 எலும்பொநெரம்பு கொண்டிடையிற் பிணத்துக்
 கொழுந்தசைமேய்ந்து மொழுக்குவிழுங்குடிலைச்
 செழும்பெழுவுதிரச் சிறுபுழுக்குரம்பையும்
 மலவுடற்குடத்தைப் புலவுடற்புட்டிலைத்
 கொலவிலாச்சோற்றுத் துன்பக்குழியைக்

அ முன்றாவது கோயிற்றிருவகவல்.

கொலைபடைக்கலம்பல் கிடைச்சுங்கூட்டைச்
சலிப்புறுவினைப்பல சர்க்குக்குப்பையைக்
கோட்சரக்கொழுகும் பீறற்கோணியைக்
கோபத்தீழும்பிங் கொல்லன்றுருத்தியை
ஐம்புலப்பரவை யடையும்பஞ்சரத்தைப்
பலராக்கவலை விளமரப்பொதும்பை
ஆசைக்கயிற்றி லாடும்பம்பரத்தைக்
காசிப்பணத்திற் சுழலுங்காற்றாடியை
மக்கள் வினையின் மயங்குந்திகிரியை
கடுவெளியுருட்டி யசகடக்காலைப்
பாவச்சரக்கொடு பவக்கடல்புக்குக்
காமக்காற்றாள் காற்றெடுத்தலைப்பைக்
கெடுவழிக்கரைநேர் செம்மரக்கலத்தை
இருவினைவிலங்கொடு மியங்குபுற்சலனை
நடுவன்வந்தழைத்திட நடுக்கிடுமயாக்கையை
பிணமனப்படுத்தியான் புறப்படுமபொழுதுநின்
அடிமலர்க்கமலத்துக் கிசயநின்னடைக்கலம்
வெளியிடையிருட்டி யிடித்தெனவெறித்தெழுங்
கடுநடைவெளவிடைக் கடவுணின்னடைக்கலம்
ஐமையர்நாட்டத் திறையேயடைக்கலம்
அடியார்க்கெளியா யக்கலமடைக்கலம்
மறையவர்தில்லை மன்றுணின்ராடிக்
கருனை மொண்டலையெறி கடலேயடைக்கலம்
தேவருமுனிவருஞ் சென்றுநின்றேத்தப்
பாசிழைக்கொடியொடு பரிந்தருள்புரியும் .

நான்காவது கச்சித்திருவகவல்,

எம்பெருமானின் வினையடிக்கமலம்
ஆம்பலத்தரசே யடைசுகலமுடக்கே

(நான்காவது கச்சித்திருவகவல்.)

திருமால்பயந்த திசைமுகநமைத்து
உருமேற்பிறவியு மானுடத்துதித்து
மலைமகள் கோமான் மலரடியிறைஞ்சிக்
குலவியசிவபதங் குறுகாதவமே
மாதரைமகிழ்ந்து காதல்கொண்டாடும்
மானிடர்க்கெல்லாம் யானெடுத்துரைப்பேன்
விளிவெளிமார்க்க மெளிவுறக்கேண்மின்
முள்ளுங்கல்லு முயன்றுநடக்கும்
உள்ளங்கலைப் பஞ்செனவுரைத்தும
வெள்ளெலும்பாலே மேவியேகணைக்காற்
றுள்ளமவராலெனச் சொல்லித்துதித்தும்
தசையுமெலும்புந் தக்கபுன்குரங்கை
இசையுங்கதலித் தண்டெனவியம்பியும்
நெடுமுடற்றாங்கி நின்றிடுமிடையைத்
துடிபிடியென்று சொல்லித்துதித்தும்
மலமுஞ்சலமும் வாழும்புந்திரையும்
அலையும்வயிற்றை யாலிலையென்றும்
சிலந்திபோலக் கிளைத்துமுன்னெழுந்து
திரண்டுவிம்மிச் சீப்பாய்ச்சிறி
உகிராற்கீற வுலர்ந்துள்ளுருகி
நகுவார்க்கிடமாய் நானறுவாற்றும்
முலையைப்பார்த்து முலரிமொட்டென்றும்

நான்காவது கச்சித்திருவகவல்.

சூலையுங்காமக் குருடர்க்குரைப்பேன்
நீட்டவுமுடக்கவு நெடும்பொருள்வாங்கவும்
ஊட்டவும்பிசையவு முதவியுங்கியற்றும்
அங்கையைப்பார்த்துக் காந்தளென்னுரைத்தும்
வேர்வையுமழுக்கு மேவியகழுத்தை
பாரினிலினிய கழுக்கெனப்பகர்ந்தும்
வெப்புமுத்தையு மேவியவாயைத்
துப்புமுரிக்கின் தூய்மலரென்றும்
அன்னமுங்கறியு மசைவிட்டிறக்கும்
முன்னியபல்லை முத்தெனமொழிந்தும்
நீருஞ்சளியு நின்றிறின்றொழுமுகும்
கூரியமுச்சகைக் குமிழெனக்கூறியுந்
தண்ணீர்பிளை தவிராதொழுமுகும்
கண்ணைப்பார்த்துக் கழுநீரென்றும்
உள்ளுங்குறும்பி யொழுதுங்காதை
வள்ளைத்தண்டின் வளமெனவாழ்த்தியும்
கையுமெண்ணையுங் கலவாதொழியில்
வெய்யவ தரும் பேனும்விளையத்
தக்கதலையொட் டின்முளைத்தெழுந்த
சிக்கின்மயிரைத் திரண்முகிலென்றும்
சொற்பலபேசித் துதித்துநீங்கள்
நச்சிச்செல்லு நரசவாயில்
தோலுமிறைச்சியுந் துதைந்தசீப்பாயும்
காமப்பகளி கருவிளைகன்னி
தூமைக்கடவழி தொலைபெறுவாசல்

எண்கானுடம்பு மிழியும்பெருவழி
 மண்பார்காமங் கழிக்குமறைவிடம்
 கஞ்சிக்காமுக ஓயதாயென்றும்
 இச்சித்திருக்கு மிடைவழிவாசல்
 திட்கட்சடையோன் நிருவயிளிலவார்
 தங்கத்திரியுஞ் சயலைப்பெருவழி
 புண்ணிதுவென்று புடைவையைமூடு
 உண்ணீர்பாயு மோசைச்செழும்புண்
 மால்கொண்டழியா மாந்தர்புகும்வழி
 நோய்கொண்டழியா நுண்ணியர்போம்வழி
 தருக்கியகாமுகர் சாரும்படுகுழி
 சருக்யகாமுகர் சேறுஞ்சிறுகுழி
 பெண்ணுமாணும் பிறக்கிறபெருவழி
 மலஞ்சொரிந்தழியும் வாசற்கருகே
 சலஞ்சொரிந்தழியும் தண்ணீர்வாசல்
 இத்தைநீங்க ளினித்தெனவேண்டா
 முத்திராதனை மூவர்முதல்வனை
 பச்சிலையிடினும் பத்தர்க்கிரங்கி
 மெய்ச்சிவபத வியனருள்பவனை
 அண்டரண்டமு மனைத்துளபுவனமுங்
 கண்டவடண்ணலைக் கச்சியிற்கடவுளை
 ஏகநாதனை யிணையடியிறைஞ்சுமின்
 போதமாதரைப் போற்றுதலொழிந்தே

நான்காவது கச்சித்திருவகவல் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பமாலே.

அறந்தானியற்று மவனிலுங்கோடி யதிகமில்லந், து
றந்தானவனிற் சதகோடியுள்ளத்துறவுடையோன், மற
ந்தானறக்கற் றறிவோடிருந்திரு வாநனையற், றிறந்தா
ன்பெருமையை யென்சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே.

கட்டியணைத்திடும் பெண்டிருமக்களுங் காலத்தச்சன்
வெட்டிமுறிக்கி மரம்போற்சரீரத்தைவிழ்த்திவிட்டார்
கொட்டிமுழக்கி யழுவார்மயானங் குறுகியப்பா.

லெட்டியடிவைப்பரோ விறைவாகச்சியேகம்பனே. (உ)

கைப்பிடிநாயகன் றாங்கையி லேயவன் கையையெடுத்த
தப்புறந்தள்ளி லசையாமன்முன்வைத் தயல்வளவி
லொப்புடன்சென்று துயினித்துப்பின்வந்துறங்குவனை
யெப்படிநானம்புவே றிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௩)

நன்னூரிற்பூட்டிய சூத்திரப்பாவை நன்னூர்தப்பினும்
றன்னாலுமாடிச் சலித்திடமோவந்தத்தன்மையைப்போ
உன்னாலியானுந் திரிவதல்லான்மற் றுனைப்பிரிந்தா. (ல்
லென்னாலிங்காவதுண்டோ விறைவாகச்சியேகம்பனே.

நல்லாரினக்கமு நின்பூசைசேசமு ஞானமுமே
யல்லாதுவேறு நிலையுளதோவக மும்பொருளு
மில்லானும்சுற்றமு மைந்தரும்வாழ்வு மெழிலுடம்பு
மெல்லாம் வெளிமயக்கே யிறைவாகச்சி யேகம்பனே ( )

பொல்லாதவனெறி நில்லாதவனையும் புலன்கடமை
வெல்லாதவன்கல்வி கல்லாதவன்மெய் யடியவர்பாற்
செல்லாதவனுண்மை சொல்லாதவனின் திருவடிக்கண்
பில்லாதவன்மண்ணிலேன் பிறந்தேன்கச்சியேகம்பனே.

பிறக்கும்பொழுது கொடுவந்ததில்லைபிறந்துமண்மே
ல், இறக்கும்பொழுது கொடுபோவதில்லை யிடைநடுவி
ற், குறிக்குமுச்செல்வஞ் சிவனறந்ததென்று கொடுக்க
றியார், திறக்குங்குலாமருக் கென்சொல்லுவேன் கச்சி
யேகம்பனே. (௭)

அன்னவிசார மதுவேவிசார மதுவொழிந்தாற்
சொன்னவிசாரம் தெரலையாவிசாரநற் றேறகையரைப்
பன்னவிசாரம் பலகால்விசாரமிப் பாவிநெஞ்சக்
கென்னவிசாரமவைத்தா யிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௮)

கல்லாப்பிழையுங் கருதாப்பிழையுங் கசிந்துருகிநில்
லாப்பிழையு ன்னையாப்பிழையுன் னஞ்செழுத்தைச்,
சொல்லாப்பிழையுந் துதியாப்பிழையுந் தொழாப்பிழை
யு, மெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்கச்சி யேகம்
பனே, (௯)

மாயநட்போரையு மாயாமலமெனு மாதரையும், வீ
யவீட்டோட்டி வெளியேபுறப்பட்டுமெய்யருளாந், தாயுட
ன்சென்றுபின் றுதையைக்கூடிப்பின் றுயைமறந், தே
யுமதேநிட்டை யென்றானெழிற்கச்சி யேகம்பனே. (10)

வரிக்கோலவேல்விழி யாரனிராக மாய்க்கிற்சென்று,
சரிக்கோதுவேனெழுத் தஞ்சஞ்சொலென் றமியேனுட

ல்வாய், நரிக்கோகமுது பருந்தினுக்கோவெய்ய நாய்தன
க்கோ, வெரிக்கோ விரையெதுக்கோ விரைவாகச்சியேக
ம்பனே, (யக)

காதென்றுமுக்கென்று கண்ணென்றுகாட்டி யென்க
ண்ணெதிரே, மாதென்றுசொல்லி வருமாயைதன்னை ம
றலிவிட்டது தென்றெண்ணாமல், சுகமென்றுநாடுமித் து
ற்புத்தியை, யேதென்றெடுத்திறைப்பே னிறைவாகச்
சியேகம்பனே. (யஉ)

ஊருஞ்சதமல்ல வற்றூர்சதமல்ல வற்றுப்பெற்ற
பேருஞ்சதமல்ல பெண்டர்சதமல்ல பிள்ளைகளும்
சீருஞ்சதமல்ல செல்வஞ்சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ்சதமல்ல நின்றூள்சதங்கச்சி யேகம்மனே. (யங)
சிறும்வினையன் பெண்ணுருவாகித் திறண்டுருண்டு
கூறுமுலையு மிறைச்சியுமாகிக் கொடுமையினும்
பீறுமலமு முதிரமுஞ்சாயும் பெறுங்குழிவிட்
டேறுங்கறைகண்டிலே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே. ( )

பொருளுடையோரைச் செயலினும்வீரரைப் போர்
க்களத்துந், தெருளுடையோரை முகத்தினுந் தேர்ந்து
தெளிவதுபோ, லருளுடையோரை தவத்திற்குணத்தி
லருளிலயபி, லிருளருசொல்லினுங் காணத்தகுங் யிரை
வாகச்சியேகம்பனே. (யரு)

பருத்திப்பொகியினைப் போலேவயிறுபருக்கத்தங்க,
டுருத்திக்கருசவைப் போடுகிறூர் துறந் தோர்தமக்கு, வ
ருத்தியமுதிட மாட்டாரவரையும்மானிலத்தி, லிருத்தி
க்கொண்டேனிருந்தா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. ( )

பொல்லாதவிரளகற் றுங்கதிர்கூகையென் புட்கண்
ணினுக்; கல்லாயிருந்திமெம் மாறொக்குமேயடி யோரு
ளத்தில், வல்லாற்றிவாரறி வாநறிவார்தமக்கு மயக்கங்க
ண்டா, யெல்லாம்விழிமயக்கே யிறைவாகச்சி யேகம்ப
னே.

வாதுக்குச்சண்டைக்குப் போவர்வருவர் வழக்குரை
ப்பர், தீதுக்குதவியுஞ் செய்திடுவார் தினந்தேடியென்
று, மாதுக்கழித்து மயங்கிடுவார்விதி மாளுமட்டிம், ஏ
துக்கிவர்பிறந்தா ரிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (யஅ)

ஓயாமற்பொய்சொல்வர் நல்லோரைநிந்திப்ப ருற்றுப்
பெற்ற, தாயாரைவைவர் சதியாயிரஞ்சொல்வர் சாத்தி
ரங்க, ளாயார்பிறர்க்குப் காரஞ்செயார்தமை யண்டினர்
க்கொன், நியாரிருந்தென்ன போயென்னகாண்கச்சி யே
கம்பனே. (யக)

அப்பென்றுமெவண்மைய தாயினுமாங்கந் நிலத்திய
ல்பாயத், தப்பின்றியேகுண வேற்றுமைதான்பல சார்த
லினுந், செப்பின்றிபக்குவம் பக்குவமாயுள்ள சீவனிலு,
யிப்படிபேறிற்பே நெந்தைபிரான்கச்சி யேகம்பனே ( )

நாயாய்ப்பிறந்திடி னல்வேட்டையாடி நயம்புரியுந்
தாயார்வயிற்றி னரராய்ப்பிறந்துபின் சம்பன்னாய்க்
காயாமரமும் வறளாங்குளமுங் *கல்லாவுமென்ன
வியாமனிதரை யேன்படைத்தாய்கச்சி யேகம்பனே. ( )

* கல்லாவு-கற்பக, இதுவுமுவுமைமணி,

ஆற்றிற்கரைத்த புளியாய்க்கிடாமலெ னன்பையெல்
லாம், போற்றித்திருவுளம் பற்றுமையாபுர மூன்றெறித்
துக், கூற்றைப்பணிகெர்ளுந் தாளுடையாய் குன்றுவில்
லுடையா, யேற்றுக்கொடியிடையா யிறைவாகச்சியேக
ம்பனே. (உஉ)

பெண்ணுகிவந்தொரு மாயப்பசாசம் பிடித்திட்டென்
னே. கண்ணால்வெருட்டி முலையால்மயக்கிக் கடித்தடத்
துட், புண்ணுக்குழியிடைத் தள்ளியென்போதப் பொ
ருள்பரிக்க, வெண்ணுதுனைமறந்தே னிறைவாகச்சியேக
ம்பனே. (உ௩)

நாவார வேணவிதஞ்சொல்லுவாருனே நான்பிரிந்தாற்,
சாவேனென்றேயிருந் தொக்கவுண்பார்க்கை நான்வர
ண்டாற், போய்வாருமென்று நடுத்தலைக்கேகுட்நிம் பூ
வையருக், கீவார்தலைவிதியோ விறைவாகச்சியேகம்ப
னே. (உ௪)

கல்லார்சிவகதை நல்லோர்தமக்குக் கனவிலுமெய்,
சொல்லார்பசித்தவர்க் கன்னங்கொடார்குரு சொன்னப
டி, நில்லாரரத்தை நினையார்நின்றம நினைவிற்கற்று, மி
ல்லாரிருந்தென் னிறந்தென்புகல்கச்சி யேகம்பனே. ( )

வானமுகத்தின் சுவையறியாதவர் ; வண்கணியின், ரு
னமுகத்தின் சுவையெண்ணல்போலத தனித்தனியே,
தேனமுகத்தின் நெளிவாயளுனஞ் சிறிதுமில்லாக், கீ
னமுதச்சுவை நன்றல்லவோகச்சி யேகம்பனே. (உ௫)

ஊற்றச்சீரத்தை யாபாசச்சொட்டிலே யூன்டொதந்
த, பிறற்றற்றுருத்தியைத் சோரிந் தோற்பையைப் பே
சரிய, காற்றிற்பொதிந்த நிலையற்றபாண்டத்தைக் காதல்
செய்தே, யேற்றுத்திரிந்துவிட்டே னிறைவாகச்சியேச
ம்பனே. (௨௭)

சொல்லால்வருங்குற்றம் சிந்தனையால்வருந் தோடஞ்
செய்த, பொல்லாததீவினைப் பார்வையிற் பாவங்கள்பு
ண்ணியதூ, லல்லாதகேள்வியை கேட்டிநீந்திங்குகளாய
வுமற், நெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சியே
கம்பனே. (௨௮)

முட்டற்றமஞ்சனே வெண்ணையிற்கூட்டி முகமினுக்கி
மெட்டிட்டுபொட்டிட்டுப் பித்தனையோலை விளக்கியிட்டு
பட்டப்பகலில் வெளிமயக்கேசெயும் பாவையர்மே
லிஷ்டத்தைநீதவிர்ப்பா யிறைவாகச்சியேகம்பனே. ( )

பிறந்துமண்மீதிற்பிணியேகுடி கொண்டு பேரின்பத்
தை, மறந்துசிறின்பத்தின் மேன்மையலாகிப் புனமா
தருக்குட், பறந்துழன்றேதடுமாறிப் பொன்றேடியப்பா
வையர்க்கீர், திறந்திடவோபணிந்தா யிறைவாகச்சியேச
ம்பனே. (௩௦)

பூதங்களற்றுப்பொறியற்று சாரையும்புலன்களற்றுப்
பேதங் துணமற்றுப் பேராசைதானற்றுப்பின்புனற்று

காதங்கரணங்களுமற்ற வானந்தகாட்சியிலே
யேதங்களைத்திருப்பே னிறைவாகச்சியேகம்பனே. (1)

நல்லாயெனக்குமனுவொன்று தந்தருண் ஞானமிலா
ப், பொல்லாவெனைக்கொன்று போடுமபொழுதுபூசை
செபஞ், சொல்வார்நற்கோயினியம் பல்வகைதோத்திர
மு, மெல்லாமுடிந்தபின் கொல்லுகண்டா யிறைவாகச்
சியேகம்பனே. (12)

சடக்கடத்துக்கிரைதேடிப் பலவுயிர்தன்னைக்கொன்
று, விடிக்கடித்துக்கொண்டிறுமார்திருந்து மிகமெலிந்
து, படக்கடித்தின்றுழல்வார் கடமைக்கரம்பற்றிநம,னி
டச்சடிக்கும்பொழுதேதுசெய்வார் யிறைவாகச்சியேகம்
பனே. (13)

நாறுமுடலைநறிப்பொதுசோற்றினை நான்றினமுஞ்
சோறுங்கறியுநிறப்பிய பாண்டத்தைத்தோகையர்தங்
கூறுமலமுமிரத்தமுஞ் சீழுங்குழியில்விழா
தேறும்படியருள்வாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (14)

சொக்கிட்டரமனைப்புக்குட்டிருடியதுட்டர்வந்து, திக்
குற்றமன்னரைக்கேட்பதுபோற் சிவநிந்தைசெய்து, மி
க்குக்குருலிங்கசங்கம நிந்தித்துவீடிச்சிக்கு, மெககுப்
பிபருத்தவர்க்கென்சொல்லுவேன் கச்சியேகம்பனே. (15)

விருந்தாகவந்தவர்தங்களுக் கன்னரிகக்கொடுக்கப்
 பொருந்தார்வளம்பெறவாழ்வார் நின்னாமத்தைப்போற்
 றிசித்த, மருந்தாமூலைப்பங்க ரென்னாதபாதகரம்புவிபி
 லிருந்தாவதேதுகண்டா யிறைவாகச்சியேகம்பனே. ()
 எல்லாமறிந்துபடித்தேயிருந்தெமக்குள்ளபடி, வல்லா
 னறிந்துளனென்றுணராதுமதிமயங்கிச், சொல்லான்ம
 லைந்துறுசூழ்விதியின்படித்துக்கித்துப்பி,னெல்லாம்சிவ
 ன்செயலென்பார்கா ணிறைவாகச்சியேகம்பனே. ()

பொன்னைநினைந்துவெசுவாகத்தேடுவர் பூவையன்ன
 டன்னைநினைந்துவெசுவாயுருசுவர்தாரணியில்
 உன்னைநினைந்திங் குனைப்பூசிபாதவுலுத்தரெல்லா
 மென்னையிருந்துகண்டா யிறைவாகச்சியேகம்பனே. ()
 கடுஞ்சொல்லின்வம்பரை யீனரைக்குண்டரைக்காமுக
 ரைக், கொடும்பவமேசெயு நிர்மூடர்தம்மைக்குவலயத்
 து, னெடும்பனைபோல வளர்ந்துநல்லோர்நெறியறியா
 விடும்பரையேன்வகுத்தா யிறைவாகச்சியேகம்பனே. ()

கொன்றேனனைக முயிரையெல்லாம்பின்புகொன்று
 கொன்று, தின்றேனதன்றியுந்தீங்குசெய்தே னதுதிர்க்க
 வென்றே, நின்றேநின்சந்நிதிக்கேயதனாற் குற்றநீபொறு
 ப்பா, யென்றேயுனைநம்பினே ணிறைவாகச்சியேகம்ப
 னே, (சய)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசினியட்பா.

அன்னையெத்தனை யெத்தனையன்னையோ, வப்பனெத்
தனையெத்தனையப்பனோ, பின்னையெத்தனையெத்தனை
பெண்டிரோ, பின்னையெத்தனையெத்தனைபிள்ளையோ, மு
ன்னையெத்தனை யெத்தனைசென்மமோ, மூடனாயடியே
னுமறிந்திலை, னின்னமெத்தனையெத்தனைசென்மமோ
வென்செய்வேன் கச்சியேகம்பநாதனை. (சுக)

திருத்திலை.

காம்பிணங்கும்பனைத்தோளாரீக்கும் பொன்னுக்குங்
காசினிக்குந், தாம்பிணங்குமபல வாசையும்விட்டுதத
னித்துச்செத்துப், போம்பிணந்தன்னைத் திரளாகக்கூடி
ப்புரண்டினிமேல், சாம்பிணங்கத்துதையோ வென்செ
ய்வேன் றில்லைச்சங்கரனே. (க)

சோறிடுநாடு துணிதருங்குப்பை தொண்டன்பரைக்கண்
டேறிடுங்கைகளிறங்கிடுந் தீவினையெப்பொழுதும்
நீறிடுமேனியர்சிற்றம்பலவர் திருத்தங்கண்டா
லூரிடுங்கணகளுருகிடுநெஞ்சமென்னுள்ளமுமே. (உ)

அழகுள்ளவெண்ணையெனவேயுருகிப் பொன்னம்பல
த்தார, நிழலுக்குணின் றுதவமு குற்றமனிடீரயின்ன
ர், குழலுக்கிசைந்தவகை மால்கொண்டு குற்றேவல்செ
ய்து, விழலுக்குமுத்துலையிட்டிறைத்தேனென் விதிவ
சமே. (ஊ)

ஓடாமற்பாமூக் குழையாமலோர முரைப்பவர்பாற்
கூடாமனல்லவர்கூட்டம்விடாமல் வெங்கோபநெஞ்சி
நாடாமனன்மைவழுவாமனின்றைக்கு ளானைக்கென்று
தேடாமற்சேல்வந்தருவாய் சிதம்பரதேசிகளே. (ச)

பாராமலேற்பவர்க் கில்லையென்னுமற்பழுதுசொல்லி
வாராமற்பாவங்கள் வந்தணுகாமன்மனமயர்ந்து
பேராமற்சேவைபிரியாமலன்பு பெறாதவரைச்
சேராமற்சேல்வந்தருவாய் சிதம்பரதேசிகளே. (ரு)

கொல்லாமற்கொன்றதைத் தின்னாமற்குத்திரங்கோ
ள்களவு, கல்லாமற்கைதவரோடிணங்காமற் கனவினும்
பொய், சொல்லாமற்சொற்களைக்கோளாமற்ரோகையர்மா
யையிலை, செல்லாமற்செல்வந்தருவாய் சிதம்பரதேசிக
ளே. (சூ)

முடிசார்ந்தமன்னருமற்று முள்ளோருமுடிவிலொரு
பிடிசாம்பலாய்வெந்து மண்ணாவதுங்கண்டுபின் னுமிந்த
ப், படிசார்ந்தவாழ்வை நினைப்பதல்லாற்பொன்னினம்ப
லவ ரடிசார்ந்துநாமுய்யவேண்டுமென்றேயறிவாரிலையே

காலையுபாதி மலஞ்சலமாமன்றிங்கட்டுச்சியிற்
சாலவுபாதி பசிதாகமாகுமுற்சஞ்சிதமா
மாலையுபாதி துயில்காமாமலை மாற்றிவிட்டே
யாலமுகந்தருளம்பலவா யென்னையாண்டருளே. (ஈ)

ஆயம்புகழ்திலையம்பலவாண ரருகிற்சென்றற்
பாயுமிடபங்கடிக்குமரவம்பின் பற்றிச்சென்றற்

பேயுங்க்ணமும் பெருந்தலைப்பூதமும்பின்றொடரும்
போயென்செய்வாய்மனமே பிணக்காடவர்போமிடமே.

ஓமிமெடுத்து ளாடையுஞ்சுற்றியுலர்விமெள்ள
வீடுகடோறும்பலிவாங்கி யேவிதியற்றவர்போ [னைத்
லாடுமருட்கொண்டிங்கம் பலத்தேநிற்குமாண்டிதன்
தேடுங்கணக்கென்னகாண் சிவகாமசவுந்தரியே.

ஊட்டுவிப்பானுமுறங்குவிப்பானு மிக்கொன்றை
மூட்டுவிப்பானு முயங்குவிப்பானு முயன்றவினை
காட்டுமிப்பானுமிருவினைப் பாசங்கயிற்றின்வழி
யாட்டுவிப்பானு மொருவனுண்டேதில்லையம்பலத்தே.

அடியார்க்கெளியவ ரம்பலவாணரடிபணிந்தால்
மடியாமற்செல்வ வரம்பெறலாம்வையமேமுளந்த
நெடியோனும்வேதனுங் காணாதநித்தநிமலனருட்
சூழ்காணுநாங்க ளவர்காணுமெங்கள்சுலதெய்வமே. ( )

தெய்வசிதம்பர தேவாவுன்சித்தந் திரும்பிவிட்டால்
பொய்வைத்தசொப்பன மாமன்னர்வாழ்வம்புவியுமெங்
கே, மெய்வைத்தசெல்வமெங்கே மண்டலீகர்தம்மே
டையெங்கே. (ய௩)

உடுப்பானும் பாலன்னமுண்பானு மூய்வித்தொருவ
ர்தம்மைக், கெடுப்பானுமேதென்று கேள்விசெய்வானு
ங்கெதியடங்கக், கொடுப்பானுந்தேசியென்றேற்பானு
மேற்கக்கொடாமனின்று, தடுப்பானுநீயல்லையோ தில்லை
யானந்தத்தாண்டவனே. (ய௪)

வித்தாரம்பேசினுஞ்சோங்கேரினுங்கம்பமீதிருந்தும் [பி
தத்தாவென்றேதிப் பவரிகொண்டாடினுந்தன்முன் தம்
ஒத்தாசைபேசினு மாவதுண்டோ தில்லையுண்ணிறைந்த
கர்த்தாவின்சொற்படி யல்லாதுவேதில்லைசன்மங்களே,

பிறவாதிருக்க வரந்தரல்வேண்டும்பிறந்து விட்டா
விறவாதிருக்கமருந்துண்டுகா ணிதுவெப்படியோ
வறமாப்புசுழ்தில்லை யம்பலவாணரடிக்கமல

மறவாதிருமனமே யதுகாணன்மருந்துனக்கே. (௮௬)

சவியாதிருநெஞ்சமே தில்லைமேவியசங்கரணைப், புவியா
ர்துதிக்கின்ற ஞானகரணைப்புராந்தகனை, யவியாவிளக்
கையென் னம்பலத்தாடியை யைந்தெழுத்தாற், செவி
யாமன் செவித்தாற் பிறவாமுத்திசுத்திக்குமே. (௮௭)

நாலினமறைப்பொரு ளம்பலவாணரைநம்பியவர்
பாலிலொருதரஞ் சேவிக்கொணாதிருப்பார்க்கருங்கல்
மேலிலெடுத்தவர் கைவிலங்கைத்தப்பர்மீண்டுமொரு
காலினிருத்துவர் கிட்டியுந்தாழ்வந்துகட்டுவரே. ( )

ஆற்றோடுதும்பை யணிந்தாடுமம்பலவாணர்தம்மைப்
போற்றாதவர்க்கடை யாளமுண்டோயிற்சப் பூதலத்திற்
சோற்றுவியற்றுச் சுகமற்றுச்சுற்றத்துணியுமற்றே
யேற்றலும்பிச்சை கிடையாமலேக்கற்றிருப்பார்களே.

அத்தனைமுப்பத்து முக்கோடிதேவர்க்கதிபதியை
நித்தனையம்மை சிவகாமசுந்தரிநேசனையும்
சத்தனைப்பொன்னம்பலத்தாடு மையனைக்காணக்கண்க
ளெத்தனைகோடி யுகமோதவஞ்செய்திருக்கின்றவே.

திருச்செங்காடு.

நெருப்பானமேனியர் செங்காட்டிலாத்திநிழலருகே
யிருப்பார்திருவுளமெப்படியோ வின்னமென்னையன்னை
கருப்பாசயக்குழிக்கே தள்ளுமோசண்ணன்காணரிய
திருப்பாதமேதருமோ தெரியாதுசிவன்செயலே. (௨௧)

திருவொற்றியூர்

ஐயந்தொடர்ந்து விழியுஞ்சொருகியறிவழிந்து, மெ
ய்யும்பொய்யாகி யிரிகின்றபோதென்றுவேண்டெனயா
ன், செய்யுந்திருவொற்றியூருடையீர் திருநீறுமிட்டுக்,
கையுந்தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத்தோதவுங் கற்பியு
மே. (௨௨)

சுடப்படுவாரறியார் புரமூன்றையுஞ்சுட்டிரான்
றிடப்படுமாமதிற் றென்னெற்றியூரன் நெருப்பரப்பி
னடப்பவர் பொற்பதந் தலைமேற்படநன்குருண்டு
கிடப்பதுகாணமனமே விதியேட்டைச்சிழிப்பதுவே. ( )

திருவிடைமருதூர்

காடேதிரிந்தென்ன காற்றேபுசித்தென்ன கந்தைசுற்
றி, ஓடேயெடுத்தென்ன வுள்ளன்பிலாதவ ரோங்குவி
ண்ணோர், நாடேயிடைபூ ரீசர்க்குமெய்யன்பர் நாரியர்
பால், வீடேயிருப்பினுமெய்ஞ்ஞானவீட்டின்ப மேவுவ
ரே. (௨௪)

தாயும்பகைகொண்ட பெண்டிர் பெரும்பகைதன்னு
டைய, சேயும்பகையுற வோறும்பகையிச் செகழும்ப
கை, பாயும்பொழுதி லருஞ்செல்வ நீங்கிலிங்காதலினுற்
றேயுநெஞ்சேமரு தீசர் பொற்பாதஞ்சுதந்தரமே. ( )

திருக்கழுக்குன்றம்

காடோசெடியோ கடற்புறமோசனமேமிசுந்த
நாடோங்கரோ நகர்நடுவோ நலமேமிசுந்த
வீடோபுறந்திண்ணையோ தமிழேனுடல்வீழுமிடம்
நீடோய்கழுக்குன்றி லீசாவுயிர்த்துணை நிற்பதமே.

திருக்காளத்தி.

பத்தும்புகுந்துபிறந்துவளர்ந்து பட்டாடைசுற்றி
முத்தும்பவளமும் பூண்டோடியாடிமுடிந்தபின்பு
செத்துக்கிடக்கும் பிணத்தருகேயினிச் சரம்பிணங்கள்
கத்துங்கணக்கென்னகாண் கயிலாயபுரிக்காளத்தியே. (1)

பொன்னாற்பிரயோசனம் பொன்படைத்தார்க்குண்டு
பொன்படைத்தோன், நன்னாற்பிரயோசனம் பொன்னு
க்கங்கேதுண்டத்தன்மைபோல். உன்னாற்பிரயோசனம்
வேண்டெல்லாமுண் டினைப்பணியு. மென்னாற்பிரயோச
னமேதுண்டுகாளத்தி யீச்சுரனே. (௨௮)

வாளான்மகவரிந் தூட்டவல்லேனல்லன் மாதுசொன்
ன, சூளாலிளமை துறக்கவல்லேனல்லன் ரெண்டுசெ
ய்து, நாளாற்றிற்கண்ணிடச் தப்பவல்லேனல்ல னானினி
ச்சென், னாளாவதெப்படியோ திருக்காளத்தியப்பருக்
கே (௨௯)

முப்போதுமன்னம் புசிக்கவுர்துங்கவு மோசத்தினுந்
செப்போதிளமுலை யாருடன்சேரவும் சிவன்விடு
மப்போதுகண்கலக்கப்படவும மமைத்தாயையனே
யெப்போதுகாணவல்லேன் றிருக்காளத்தியீச்சுரனே.

இரைக்கேயிரவும் பகலுந்திரிந்திங் கிளைத்துமின்ன
 ரரைக்கேயவல்க் குழியருகோசகம் பார்த்தொழுகும் [க்
 புரைக்கேயுழலுந் தமிழேனையாண்டருள் பொன்முகலி
 கரைக்கேகல்லால் நிழற்கீழமர்ந்தருள் காளத்தியே. ( )

நாறுங்குருதிச் சலதாரைதோற்புரை நாடுரைஞ்சி
 யூறுமலக்குழி காமத்துவார மொலித்திடும்புண்
 டேறுந்தசைப்பிளப்பந் தரங்கத்துய சிற்றின்பம்விட்
 டேறும்பதந்தருவாய் திருக்காளத்தியீச்சுரனே. (௩௨)

கைலாயம்

கான்சாயும்வெள்ளி மலைக்கரசேநின் கழனம்பினே
 னூன்சாயுஞ்சென்ம மொழித்திடுவாய்கர வுரணுக்காய்
 மான்சாயச்செங்க மழுவலஞ்சாய வனைந்தகொன்றைத்
 தேன்சாயநல்ல திருமேனிசாய்த்த சிவக்கொழுந்தே. ( )

இல்லந்துறந்து பசிவந்தபோதம் கிரந்துதின்று [ரிச்
 பல்லுங்கறையற்று வெள்வாயுமாயொன்றிற் பற்றுமின்
 சொல்லும்பொருளு மிழந்துசுகானந்தத் தூக்கத்திலே
 யல்லும்பகலு மிருப்பதென்றே கைலாயத்தனே.

சினந்தனையற்று பிரியமுந்தானற்று செய்கையற்று
 நினைந்ததுமற்று நினையாமையுமற்று நிர்ச்சித்தனய்த்
 தனந்தனியேயிருந் தானந்தரித்திரை தங்குகின்ற
 வனந்தனிவென்றிருப்பே னத்தனேகைலாயத்தனே. ( )

கையாரவேற்றுநின் நங்கனந்தின்று கரித்துணியைத்
 தையாதுடித்துநின் சந்திதிக்கேவந்து சந்ததமு

மெய்யாரநிற்பணி துள்ளேயுரோமம் விதிர்விதிர்ப்ப
ஐயாவென்றோல மிடுவதென்றோ கைலாயத்தனே. ( )

நீரூர்த்தமேனியு ரோமஞ்சிலித்துள நெக்குநெக்குச்,
சேராய்க்கசிந்து கசிந்தேயுருகிநின் சீரடிக்கே, மாறாத்தி
யானமுற் றானந்தமேற்கொண்டு மார்பில்கண்ணீர், ஆ
ரூய்ப்பெருகக் கிடப்பதென்றோ கைலாயத்தனே. ( )

செல்வரைபின்சென்று சங்கடம்பேசித் தினந்தினமும்
பல்லினைக்காட்டிப் ப்ரதவியாமற்பரானந்தத்தி
னெல்லையிற்புகிட வேகாந்தமாயெனக் காமிடத்தே
யல்லாவென்றிருப்பே னத்தனேகைலாயத்தனே. ( )

மந்திக்குருளையொத் தேனில்லைநாயேன் வழக்கறிந்து
ஞ், சிந்திக்குஞ்சிந்தையை யானென்னசெய்வே னெனை
த்தீதகற்றிப், புந்திப்பரிவிற் குருளையேந்திய பூசை
யைப்போல், எந்தைக்குரியவன்கா னத்தனேகைலாய
த்தனே. (௩௯)

வருந்தேன்பிறந்து மறந்துமயக்கும் புலன்வழிபே ய்
பொருந்தேனரகிற் புகுகின்றிலேன்புகழ் வாரிடத்தி
லிருந்தேனினியவர் கூட்டம்லிடேனிய லஞ்செழுத்தா
மருந்தேனருந்துவ னின்னருளாற் கைலாயத்தனே. ( )

ம து ரை

விடப்படுமோவிப் பிரபஞ்சவர்பழக்கையை விட்டுமனந்
திடப்படுமோநின் னருளினறியேதின மேயலையக்
கடப்படுமோவற்பர் வாயலிற்சென்று கண்ணீர்ததும்பிப்
படப்படுமோசொக்கநாத செளந்தரபாண்டியனே. ( )

உடைகோவணமுண் நிறங்கப்புறந்திண்ணை யுண்டு
ணவிங், சடைகாயிலையுண் டருந்தத்தண்ணீருண் டருந்
துணைக்கே, விடையேறுமீசர் திருநாமமுண்டிந்த மேதி
னியில், வடகோடுயர்ந்தென்ன தென்கோடுசாய்ந்தென
ன வரன்பிறைக்கே. (க)

வீடுநமக்குத் திருவாலங்காடு விமலர்தந்த
வோடுநமக்குண்டுவற்றா தபாத்திர மோங்குசெல்வம்
நாடுநமக்குண்டுகேட்டதெல்லாந்தர நன்னெஞ்சமே
யீடுநமக்குச்சொல்லவோயொருவரு மிங்கில்லையே. ( )

நாடிக்கொண்டசரை நாட்டமுற்றாயிலைநாதரடி, தே
டிக்கொண்டாடித் தெளிந்தாயிலைசெகமாயைவந்து, மூ
டிக்கொண்டோமென்றுங் காமாயுதங்கண் முனிந்தவெ
ன்றும், பிடிப்பையோடுநெஞ்சமே யுனைப்போலிலைப் பி
த்தார்களே. (ங)

கையொன்றுசெய்ய விழியொன்றுநாடக் கருத்தொ
ன்மெண்ணப், டொய்யென்றுஞ்சகநா வொன்றுபேசப்
புலால்கமழும், மெய்யொன்றுசாரச் செவியொன்றுகே
ட்கவிரும்புமியான், செய்கின்றபூசையெவ்வாறு கொள்
வாய் வினைதீர்த்தவனே. (ச)

கண்ணுண்டிகாணக் கருத்துண்டிரோக்கக் கசிந்துரு
சிப், பண்ணுண்டிபாடச் செவியுண்டுகேட்கப் பல்பச்சி
லையா, வெண்ணுண்டிசாத்த வெதிர்திறகவிச னிருக்கை
யிலே, மண்ணுண்டிபோகுதையோ செமிவீரிந்த மாணு
டமே. (ரு)

சொல்லினுஞ்சொல்லின் முடிவிலும்வேதச் சுருதியிலு, மல்லினுமாசற்ற வாகாயந்தன்னினு மாய்ந்துவிட்டோ, ரில்லிலுமன்ப ரிடத்திலுமீசனி ருக்குமிடங், கல்லினுஞ்செம்பினுயோ விருப்பார்னெங்க்கண்ணுதலே.

வினைப்போகமேயொரு தேசங்கண்டாய்வினைதானொழிந்தாம், நினைப்போதளவு நில்லாதுகண்டாய்சிவன்பாதநினை, நினைப்போரைமேவு நினையாரைநீங்கிந் நெறியினின்றூ, லுனைப்போலொருவருண்டோமனமேயெனக்குற்றவரே (எ)

பட்டைச்சிழித்துப் பருவூசிதன்னைப்பறிந்தெடுத்து, முட்டச்சுருட்டியென் மொய்க்குழலாள்சையின் முன்கொடுத்தாக், கட்டியிருந்த கனமாயக்காரிதன் காடமெல்லாம், விட்டிப்பிரியவென்றோ விங்கனேசிவன் மீண்டதுவே. (அ)

சூதற்றகொங்கையு மாணர்கலவியஞ் சூழ்பொருளும், போதுற்றபூசலுக் கென்செய்வானசெய்த புண்ணியத்தாம், நீதற்றமன்னவன் சிந்தையினின்று தெளிவதற்கோ, காதற்றவூசியைத் தந்துவிட்டானெந் தன்கைதனிலே. (ஆ)

வாதுற்றதிண்புய ரண்ணாமலையர் மலர்ப்பதத்தைப், போதுற்றெப்போதும் புகலுநெஞ்சேயிந்தப் பூதலத்திற், நீதுற்றசெல்வமென் நேடிப்புதைத்ததிரவியமென், காதற்றவூசியும் வாராதுகாணுங்கடைவழிக்கே (ஐ)

வேதத்தினுட்பொருண் மண்ணுசைமங்கையை விட்டுவிட்ட, போதித்தவன்மொழி கேட்டிலையேசெய்த பு

ண்ணியத்தா, லாதித்தன்சந்திரன் போலேவெளிச்சம
தாம்பொழுது, காதற்றவூசியும்வாராதுகாணும் கடைவ
ழிக்கே. (யக)

மனையாளுமக்களும் வாழ்வுந்தன்முந்தன்வாசனமட்டே
யினமானசுற்ற மபானமட்டேவழிக்கேதுதுணை
தனையாமல்யெள்ளள வாகினமுன்புசெய்ததவந்
தனையாளவென்றும்பரலோகஞ்சித்திக்குஞ்சத்தியமே()

அத்தமும்வாழ்வு மகத், துமட்டேவிழியப்பொழுதும்
யெத்தயமாதரும் வீதிமட்டேவிம்மிவிம்மியிரு
கைத்தலைமேல்வைத் தழுமைந்தருஞ்சடுகாமேட்டே
பற்றித்தொடருமிருவினைப்புண்ணியபாவமுமே (யஉ)

சியங்குருதிச் செழுநீர்வழும்புஞ் செந்நீந்தெழுந்து
பாபும்புடைவையொன்றில்லாதபோதுபகலிரவாய்
யீபுமெறும்பும் புதுகின்றயோனிக்கிரவுபகல்
மாயுமனிதரை மாயாமல்வைக்க மருந்தில்லையே, (யச)

திதப்பணிக்குண்டு சிக்கெனக்கந்தைதினமிரந்து
ந்துய்க்கச்சோறுமனேதோறுமுண்டுநினைவெழுந்தால்
வீதிக்குணல்ல விலைமாதருண்டிந்தமேதினியி
லேதுக்குநீசலித்தாய் மனமேயென்றும்புண்படவே, ()

ஆறுண்டுதோப்புண் டணிவீதியம்பலத் தானுமுண்டு
ந்றுண்டுகந்தை ரெடுங்கோவணமுண்டு நித்தரித்த

மாறுண்டிலாவி மயங்கிநெஞ்செமனைதோறுஞ்சென்று
சோறுண்டுதூங்கிப்பின் சும்மாவிருக்கச்சகமுமுண்டே.

உடுக்கக்கவிக்கக் குளிர்காற்றுவெய்யி லொடுங்கிவந்
தாம், நடுக்கப்பழய வொருவோட்டியுண்டுசெகமுமுது
ம், படுக்கப்பறந்திண்ணை யெங்கெங்குமுண்டு பசித்துவ
ந்தாம், கொடுக்கச்சிவனுண்டு நெஞ்சுநமக்குக்குறைவி
ல்லையே. (யௌ)

மாடுண்டுகன்றுண்டு மக்களுண்டென்று மகிழ்வதெ
ல்லாங், கேடுண்டெனும்படி கேட்டுவிட்டோமினிக்கே
ண்மனமே, யோடுண்டுகந்தையுண் டிள்ளேயெழுத்தை
ந்துமோதவுண்டு, தோடுண்டகண்ட னடியார்தமக்குத்
துணையுமுண்டே. (யௌ)

மாத்தானவத்தையு மாயாபுரியியமயக்கத்தையு,
நீத்தார்தமக்கொரு நிட்டையுண்டோநித்தனன்புகொ
ண்டு, வேர்த்தாற்குளித்துப் பசித்தாற்புசித்து விழிதுயி
ன்று, பார்த்தாலுலகத் தவர்போலிருப்பற்பற்றற்றவரே.
ஓன்மென்றிருதெய்வ முண்டென்றிருவுயர் செலவமெல்
மன்மென்றிருபசித் தோர்முகம்பார்நல் லறமுநட்பு [லா
நன்மென்றிருநடு நீங்காமலேநமக் கிட்டபடி
யென்மென்றிருமனமே யுனக்கேயுபதேசமிதே, (உய)

நாட்டமென்றேயிரு சற்குருபாதத்தைநம்பு, பொம்ம
 லாட்டமென்றேயிரு பொல்லாவுடலையடர்ந்தசந்தைக,
 கூட்டமென்மேயிருசுற்றத்தைவாழ்வைக்குடங்கவிழநீ,
 ரோட்டமென்றேயிரு நெஞ்சேயுனக்குபதேசமிதே. ()
 என்செயலாவது யாதொன்றுமில்லையினித்தெய்வமே
 யுன்செயலேயென்றுணரப்பெற்றேனிந்த ஓனெடுத்த
 பின்செய்ததீவினை யாதொன்றுமில்லைப் பிறப்பதற்கு
 முன்செய்ததீவினையோ விங்கனே வந்துமுண்டதுவே.

திருவேடமாகித் தெருவிற்பயின்றெனைத்தேடிவந்து
 பரிவாகப்பிச்சை பசருமென்றானைப் பதம்பணிந்தேன்
 சுருவாகுமேதற் கடற்கரைமேவக் சுருதுமென்னை, யுரு
 வாக்கிகொள்ள வல்லோ விங்கனேசிவனுற்றதுவே. ()
 விட்டேனுலகம் விரும்பேனிருவினை வீணருடன், கிட
 டேனவரை கேட்டுமிரேன்மெய்கொடாதநிலை, தொட்
 டேன்சுகதுக்க மற்றுவிட்டேன்றொல்லை நான்மரைக்கி,
 மெட்டேனெனும்பர மென்னிடத்தேவந்திங் கெய்திய
 தே. (உச)

அட்டாங்கயோகமு மாதாரமானுமவத்தையைந்தும்,
 விட்டேறிப்போன வெளிதனிலேவியப் பொன்றுகண்
 டேன், வட்டாகிச்சம்மதிப் பாலுறலுண்டு மகிழ்ந்திருக்
 க, வெட்டாதபேரின்பமென்னைவிழுங்கி யிருக்கின்றதே.

எரியெனக்கென்னும் புழுபோவெனக்கென்னுமிந்த
மண்ணுஞ், சரியெனக்கென்னும் பருந்தோ வெனக்கெ
னுந்தான்புசிக்க, நரியெனக்கென்னுமபுன் னுயெனக்கெ
ன்னுமிந்நாறுடலைப், பிரியமுடன்வளர்த்தேனிதனாலெ
ன்னபேறெனக்கே. (௨௬)

அண்ணறன்வீதி யரசிருப்பாகு மணிபடையோர், ந
ண்ணொருநாலொன்ப தாமவரேவலுநண்ணுமிவர், து
ண்ணென்பசிக்கு மடைப்பள்ளியான சுகமுமெல்லா,
மெண்ணலிகால மவமேவித்தனமெண்ணரிதே (௨௭)

என்பெற்றதாயாரு மென்னைப்பிணமென் றிகழ்ந்து
விட்டார், பொன்பெற்றமாதரும் போவென்றுசொல்லி
ப்புலம்பிவிட்டார், கொன்பெற்றமைந்தரும் பின்வல
ம்வந்துகுடமுடைத்தா, ருன்பற்றொழிய வொருபந்து
மில்லையுடையவனே. (௨௮)

கறையற்றபல்லுங் கரித்துணியாடையுங் கள்ளமின்
றிப், பொறையற்றநெஞ்சமும் பொல்லாதவிணும் புறந்
திண்ணையுந், தறையிற்கிடப்பு யிரந்துண்ணுமோடுஞ்ச
கமறியக், குறைவற்றசெல்வமென்றே கோலமாமறைசு
ப்பிடுமே. (௨௯)

எட்டுத்திசையும் பதினாறுகோணமு மெங்குமொன்
றாய், முட்டித்ததும்பிமுளைத்தோங்குஞ்சோதியைமுட
ரெல்லாம், கட்டிச்சுருட்டித் தங்கக்கத்திலவைப்பார் க

ருத்தில்வையார், பட்டப்பகலை யிரவென்றுகூறிடும் பா
தகரே. (௩௩)

வாய்நாறுமுழன் மயிற்சிக்குநாறிடுமையிடுங்கண், பீ
நாறுமங்கம் பிணவெடிநாறும் பெருங்குழிவாய்ச், சீநா
றும்யோனி யழனாறுவிந்திரியச்சேருசிந்திப், பாய்நாறும
ங்கையர்க்கோ விங்ஙனேமனம் பற்றியதே. (௩௪)

உரைக்கைக்குநல்ல திருவெழுத்தைந்துண் டிரைப்ப
டியே, செருக்கித்தரிக்க திருநீறுமுண்டிதெருக்குப்பை
யிற், றரிக்கக்கரித்துணி யாடையுமுண்டெந்தச் சாதியி
லு, மிரக்கத்துணிந்துகொண்டேன் குறைவேதுமென்
க்கில்லையே. (௩௫)

ஏதப்பட்டாயினி மேற்படும்பாட்டையி தென்றறிந்
து, போதப்பட்டாயில்லை நல்லோரிடஞ்சென்று புல்ல
றிவால், வாதைப்பட்டாய்மட மாணர்கலவி மயக்கத்தி
னே, பேதைப்பட்டாய்நெஞ்சமே யுனைப்போலில்லை பி
த்தருமே. (௩௬)

சுரப்பற்றுவுலகினை சுற்றமுமற்றுத்தொழில்களற்று
க், கரப்பற்றுமங்கையா கையிணக்கற்றுநவலையற்று, வச
ப்பற்றுநாதனைவாயாரவர்ப்புச்சி மனமடங்கப், பரப்பற்றி
ருப்பதன்றோ பரமாபரமானந்தமே. (௩௭)

பேய்போற்றிரிந்து பிணம்போற்கிடந்திட்ட பிச்சை
யெல்லா, நாய்போலருந்தி நரிபோலுமுன்றுநன் மங்கை
யரைத், தாய்போற்கருதித் தமர்போலனைவர்க்குந் தாழ்

மைசொல்லி, சேய்போலிருப்பர்கண்டி ருண்மைநூன
ந்தெளிந்தவரே. (௩௫)

விடக்கேபருந்தின் விருந்தேகமண்டலவிணனிட்ட,
முடக்கேபுழுவந் துறையிடமேநலமுற்றுமிலாச், சடக்
கேகருவிதளர்ந்துவிட்டாற்பெற்ற தாயுந்தொடர்த், தொ
டக்கேயுனைச்சும்ந்தே றின்னினை துசுகமெனக்கே ( )

ஆழுதாற்பயனென்ன நொந்தாற்பயனென்ன வாவதி
ல்லை, தொழுதாற்பயனென்ன னின்னையொருவர்கடவு
ரைத்த, பழுதாற்பயனென்ன நன்மையுந்தீமையும் பங்
கயத்தோ, நெழுதாப்படிவருமோ சலியாதுரென் னே
ழநெஞ்சே. (௩௭)

செல்வரைப்பின்சென் றுபசாரம்பேசித் தினந்தினமு
ம், பல்லினைக்காட்டிப் பரதவியாமற்பராந்தத்தி, நெ
ல்லையிற்புக்குநல் லேகாந்தமாயெனக் காமிடத்தே, யல்
லலற்றென்றிருப்பே னுலநீழலரும்பொருளே. (௩௮)

ஊரீருமக்கோ ருபதேசங்கேளு முடம்படங்கப், போ
ரீர்சமணரைக் கழுவேற்றுநீற்றைப புறந்திண்ணையிற்,
சாரீரனந்தலைச் சுற்றத்தைநீக்கிச் சுகநகைக்க, வேரீரும
க்கவர் தாமேதருவரிணையடியே. (௩௯)

நீற்றைப்புனைந்தென்ன நீராடப்போயென்ன நீமன
மே, மாற்றிப்பிறக்க வகையறிந்தாயில்லை மாமறைநூ,
லேற்றிக்கிடக்கு மெழுகோடிமந்திர மென்னகண்டா,
யாற்றிக்கிடந்துந் துறையறியாமலலைகின்றையே. (௪௦)

ஓங்காரமாய்நின்ற வத்துவிலேயொரு வித்துவந்து,
பாங்காய்முனைந்த பயனறிந்தாற்பதினாலகு, நீங்காம
னீங்கி நிறையாநிறைந்துநிறையுருவா, யாங்காரமானவா
கெட்டாக்கனிவந்தமர்ந்திடுமே. (சக)

விதியார்படைப்பு மரியாரளிப்பும் வியன்கையிலைப்,
பதியார்துடைப்பும மாலணுகாது பரானந்தமே, கதி
யாகக்கொண்டு மற்றெல்லாந்துயிலிற் கனவெனநீ, மதி
யாதிருமனமே யிதுகாணன்மருந்துனக்கே. (சஉ)

நாய்க்குண்டிதெண்டு நமக்குண்டுபிச்சை நமனைவெல்
ல, வாய்க்குண்டுமந்திர பஞ்சாட்சரமதியாமல் வரும்,
பேய்க்குண்டுநீறு திகைப்புண்டிநின்ற பிறவிப்பிணி,
நோய்க்குண்டுநேசிகன் றண்ணருணைங்க ணைக்கு
தற்கே. (சாஉ)

மேமங்கணிடைகள் வேதங்களாகமநீதிநெறி, யோ
மங்கடர்பணஞ் சந்திசெபமந்தரயோகநிலை, நாமங்கள்ச
ந்தனம் வெண்ணீறுபூசி நலமுடனே, சாமங்கடோறுமி
வர்செய்யும்பூசைகள் சம்பனையே. (சச)

நானெத்தனைபுத்தி சொன்னாலுங்கேட்டிலை நன்னெ
ஞ்சமே, யேனிப்படிக்கேட்டுழலுகின்றாயினி யேதுவி
லா, வானத்தின்மீனுக்கு வனநூண்டிலிட்ட வகையது
போற், போனத்ததைநீ நினைக்கின்றனையென்ன புத்தி
யிதே. (சரு)

அஞ்சக்கரமெனுங் கோடாவிசொண்டந்த வைம்புல
னம், வஞ்சப்புலக்கட்டை வேரறவெட்டி வளங்கள்செ

ய்து, விஞ்சத்திறுத்திச் சதாசிவமென்கின்ற வித்தைவி
ட்டுப், புஞ்சக்களைப்பறித் தேன்வளர்த்தேன்சிவ போகத்
தையே. (சகா)

தாயாருஞ்சற்றமும் பெண்டிருங்கைவிட்டுத் தாழ்ந்
திடுநா, ணீயாருநானு ரெனப்பகர்வாரிந்த நேரத்திலே,
கோயாரும்வந்து குடி கொள்வரேகொண்டநோயுமொரு
பாயாருநீயும்ல்லாற் பின்னையேதுநட் பாமுடலே (சௌ)

ஆயும்பொழுதுமயிர்க்கால்கடோறுமந்ருங்கிருமி, தோ
யுமலக்குட்டை யாகியகாயத்தைச்சுட்டுவிட்டாற், பேயு
னடன மிடுங்கடமாமென்றுபேசுவதை, நீயுமறிந்திலே
யோ பொருடேடநினைந்தனையே. (சாஅ)

பூணும்படிக்கல்லொன்பான் னுக்குத்தானல்லபூமிதனைக்
காணும்படிக்கல்ல மங்கையற்கல்ல நற்காட்சிக்கல்ல, சே
ணுங்கடந்த சிவனடிக்கல்லவென் சிந்தைகெட்டுச், சா
ணும்வளர்க்க வடியேன்படுந்துயர்சற்றல்லவே. (சகா)

வெட்டாதசக்கரம் பேசாதமந்திரம் வேறொருவர்க்,
கெட்டாதபுட்ப மிறையாததீர்த்தமினிமுடிந்து, கட்டா
தலிங்கம் கருதாதநெஞ்சம் கருத்தினுள்ளே, முட்டாத
பூசையன்றோ குருநாதன்மொழிந்ததுவே. (ருய)

எருமுட்டைபிட்டு னுகிர்ந்திடுஞ்செல்லுக் கெவரமு
வார், கருமுட்டைபுச்சுச்சமுலகன்றாய் கனதுக்கமதாய்
பெருமுட்டுப்பட்டவர்போலமும்பேதையிற் பிதற்றுகி
ற், ரொரு முட்டிம்விட்டு மரணமென்றைக்கு மோது
மீனே. (ருக)

மையாகெண்ணியு மைந்தரும்வாழ்வு மனையுஞ்செந்
தி, யையாநின்மாயை யுருவெளித்தோற்ற மகிலத்துள
ளே, மெய்யாயிருந்தது நாட்செலநாட்செல வெட்டவெ
றும், பொய்யாய்ப்பழங்கதையாய்க் கனவாய்மெல்லப்
போனதுவே. (௩௨)

ஆயாய்ப்பலகலை யாந்திடுந்தூய வருந்தவர்பாற், பேயா
கிலுமுண்மையைத் தெரிந்தாயில்லைபூதலத்தில், லேயா
ர்ந்ததோளியர். காமவிகாரத்தில்வீழ்ந்தழுந்திப், பேயா
ய்விழிக்கின்றனை மனமேயென்ன பித்துனக்கே. (௩௩)

அடியாருறவு மறன்பூசைநேசமுமன்புமன்றிப், படி
மீதில்வேறு பயனுளதோர்பங்சயன்வகுத்த, குடியானச
ற்றமு நீதாரமும்வாழ்வும் குயக்கலங்கள், தடியாலடிய
ண்டலா றொக்குமென்றினஞ் சார்ந்திலரே. (௩௪)

ஆங்காரப்பொக்கிஷங் கோபக்களஞ்சியமாணவந்தா,
னீங்காவரணமனை பொய்வைத்தகூடய்விண்ணிடவளர்
தேங்கார்பெருமதிற் காமவிலாசமித்தேகங்கந்தல், பாங்
காயுனைப்பணிந் தெப்படிஞானமபலிப்பதுவே. (௩௫)

ஒழியாப்பிறவி யெடுத்தேங்கியேங்கி யுழன்றெஞ்
சே, யழியாப்பதவிக் கவுடதங்கேட்டியநாதியனை, மழு
மான்கரத்தனை மால்விடையானைமனத்திலுன்னி, விழி
யாற்புனல்சிந்தி விம்மியழுநன்மைவேண்டெமெனறே. ( )

நாயக்கொருசூலு மதற்கோர்மருத்துவ நாட்டிலுண்
டேர, பேய்க்கொருஞானம பிடிபட்டுமோபெருங் காஞ்சி

ரங்கா, யாக்குவரார தருந்துவராரறு போலுடம்பு, தீக்
கிரையாவதல்லா லேதுக்காமிதைச்செப்புமினே. ( )

கச்சிற்கிடக்குங் கனதனத்திற்கடைக் கண்கள்பட்டே,
இச்சித்திருக்கின்ற வேழைநெஞ்சேயிமவான்பயந்த, பச்
சைப்பசுங்கொடி யண்ணமுலைப்பங்கர்பாதத்திலே, தை
ச்சுக்கிடமளமே யொருகாலுந்தவறில்லையே. (ருஅ)

மாணர்விழியைக் கடந்தேறிவந்தனன் வாழ்குருவுங்,
கோனுகியென்னைக் குடியேற்றிக்கொண்டனன் குற்றமி
ல்லைப், போனாலும்பேறிருந் தாலுநற்பேறிதுபொய்யன்
றுகர, னாலுமிந்த வுடம்போடிருப்ப தருருப்பே. ( )

சற்றுகிலுந்தன்னைத் தானறியாய்தனை யாய்ந்தவரை,
பற்றுகிலுமுரைக்கப் பொருந்தாயுனக்கானநீலை, பற்ற
ய்குருவைப் பணியாய்பரத்தையர்பாலிற்சென்றன், பெ
ற்றாய்மடநெஞ்சமேயுனைப்போலில்லைபித்தனுமே. ( )

உளியிட்டசுல்லை மொப்த்பிடசாந்தையு மூத்தையற
ப், புளியிட்டசெம்பையும் போற்றுகிலேனுயர் பொன்
னெனவே, யொளியிட்டதாளிரண் மிள்ளேயிருந்துவ
துண்மையென்று, வெளியிட்டடைத்துவைத்தே யூனி
மேலொன்றும் வேண்டிலனே. (சூக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்
தாயாருக்குத்தகன்கிரியை.

செய்கையிற்பாடிய-வெண்பா.

ஐயிரண்டுதிம்களா யங்கமெலாரொர்துபெற்றுப்
பையலென்றபோதே பரிந்தெடுத்துச்-செய்யவிறு
கைப்புறத்திலேந்திக் கனகமுலைதந்தானை
யெப்பிறப்பிற்குண்பே னினி.

(க)

முந்தித்தவங்கிடந்து முன்னுறுநாட்சமந்தே
யந்திப்பகலாச்சிவனை யாதரித்து-தொந்தி
சரியச்சுமந்துபெற்ற தாயார்தமக்கோ
யெரியத்தழன்மூட்டுவேன்.

(உ)

வட்டிலிலுந்தொட்டிலிலு மார்மேலுந்தோண்மேலுங்
கட்டிலிலும்வைத்தென்னைக் காதலித்து-முட்டச்
சிறகிலிட்டுக்காப்பாற்றிச் சீராட்டுந்தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத்தீமூட்டுவேன்.

(ஃ)

நொந்துசுமந்துபெற்று நோகாமலேந்திமுலை
தந்துவளர்த்தெடுத்ததுத் தாழாமே-யந்திபகல்
கையிலேகொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந்தாய்தனக்கோ
மெய்யிலேதீமுட்டு வேன். (ச)

அரிசியோநானிடுவே னாத்காடனக்கு
வரிசையிட்டுப்பார்த்து மகிழாம-லுருசியுள்ள
தேனையமிர்தமே செல்வத்திரவியபூ
மானையெனவழைத்த வாய்க்கு. (ரு)

அள்ளியிடுவதரிசியோ தாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனைவைப்பேனே. கட்சாமன்-மெள்ள
முகமேன்முகமவைத்து முத்தாடியென்றன்
மகனையெனவழைத்தவாய்க்கு. (சூ)

முன்னையிட்டதி முப்புர்த்திலே
பின்னையிட்டதி தென்னிலங்கையி
லன்னையிட்டதி யடிவயிற்றிலே
யானுமிட்டதி மூள்கழுகவே. (எ)

வேகுதேதியதனில் வெந்துபொடிசாம்ப
லாகுதேபாவியேனையகோ-மாகக்
குருவிபறவாமற் கோதாட்டியென்னைக்
கருதிவளர்த்தெடுத்தக் கை. (அ)

வெந்தாளோசோணகிரி வித்தகாநின்பதத்தில்
வந்தாளோவென்னைமறந்தாளோ-சந்ததமு
முன்னையேநோக்கி யுவந்துவரங்கிபந்தென்
றன்னையேயின்றெடுத்ததாய்.

(சு)

வீற்றிருந்தாளன்னை வீதிதனிலிருந்தாள்
நேற்றிருந்தா ளின்றுவெந்துநீராளுள்-பாற்றெளிக்க
வெல்லீரும்வாருங்க ளேதென்றிரங்காம
வெல்லாம் சிவமயமேயாம்.

(சு)

மென்றுவிழுங்கி விடாய்கழிக்கநீர்தேட
வென்றுவிடியுமெனக்கென்கோவோ-நன்றி
கருதார்புரமுன்றுங் கட்டழலாற்செற்ற
மருதாவுன்சன்னதிக்கேவந்து.

(சு)

சிற்றம்பலமுஞ் சிவனுமருகிருக்க
வெற்றம்பலத்தேடி விட்டோமே-நீத்தம்
பிறந்திடத்தைத்தேடுதே பேதமடநெஞ்சங்
கறந்திடத்தைநாடுதேகண்.

(சு)

தோடவிழம்பூங்கோதைத் தோகையுணையிப்போது
தேடினவர்போய்விட்டார் தேறியிரு-நாடிநீ
யென்னைநினைத்தார்லிடுப்பி லுதைப்பேன்
உன்னைநினைத்தாலுதை.

(சு)

வாசற்படி கடந்து வாராதபிச்சைக்கிங்
காசைப்படுவதில்லை யண்ணலே-யாசைதனைப்
பட்டிற்ந்தகாலமெலாம் போதும்பரமேட்டி
சுட்டிற்ந்தஞானத்தைச்சொல்.

(கச)

கண்டங்கரியதாங் கண்முன்றுடையதா
மண்டத்தைப்போலவழங்கியதாந்-தொண்ட
ருடலருகத்தித்திக்கு மோங்குபுகழொற்றிக்
கடலருகேநிற்குங்கரும்பு.

(கரு)

ஓடுவிழுந்துசிப்பாய் மொன்பதுவாய்புண்ணுக்
கிடுமருந்தையானறிந்துக்கோண்டேன்-கடுவருந்துக்
தேவாதிதேவன் நிருவொற்றியூர்த்தெருவிற்
போவாரடியிற்போடி.

(கசு)

வாவியெல்லாந்தீர்த்த மணலெல்லாம்வெண்ணீறு
காதணங்கொல்லாங்கணநாதர்-பூவுலகி
லீதுசிவலோகமென்றென்றே மெய்த்தவத்தோ
ரொதுந்திருவொற்றியூர்

(கசு)

நச்சரவம்பூண்டானை நன்றாதொழுவதுவு
பிச்சையிலேதானங்கிருப்பதுவும்-பிச்சைதனை
வாங்குவதுமுன்பதுவும் வந்துதிருவாயிலிலே
தூங்குவதும் தானேசுகம்.

(கசு)

இருக்குமிடந்தேடி யென்பசிக்கேயன்ன
முருக்கமுடன்கொண்டிவந்தா லுண்பேன்-பெருக்க
வழைத்தாலும்போகே னரனையென்றேக
மிலைத்தாலும்போகேனினி. (சச)

விட்டுவிடப்போகுதுயிர் விட்டவுடனையுடலைச்
சுட்டுவிடப்போகிறார்சுற்றத்தார்-பட்டதுபட்
டென்றேரமுஞ்சிவனை யேத்துங்கள்போற்றுங்கள்
சொன்னேன்னதுவேசுகம். (உய)

ஆவியொடுகாயமழிந்தாலுமேதினியிற்
பாவியென்றுநாமம் படையாதே-மேவியசீர்
வித்தாரமுங்கடம்பும் வேண்டாமடநெஞ்சே
செத்தாரைப்போலேதிரி. (உக)

ஆரூரரிங்கிருக்கவவ்வூர்த் திருநாளென்
றாரூர்கடோறுமுழலுவீர்-நேரே
யுளக்குறிப்பைநாடாத வுமர்காணீவீர்
விளக்கிருக்கத்தீத்தேடுவீர். (உஉ)

எத்தனையு ரெத்தனைவீ் டெத்தனைதாய்பெற்றவர்க
ளெத்தனைபேரிட்டழைக்கவேனென்றே னித்த
மெனக்குக்களை யாற்றா யேகம்பாகம்பா
வுனக்குத்திருவினையாட்டோ. (உஊ)

மண்ணுந்தனலாற வானும்புகையாற
 விண்ணரியதாயுமினேப்பாறப்-பண்ணுமயன்
 கையாலவுமடியேன் காலாறவுங்கண்பா
 கையாதிருவையாறா. (உஉ)

இப்பிறப்பைநம்பி யிருப்பரோநெஞ்சகமே
 வைப்பிருக்கவாயின்மனையிருக்கச்-சொப்பனம்போல்
 விக்கிப்பற்கிட்டக்கண் மெத்தப்பஞ்சிட்டப்பைக்
 கக்கிச்செத்துக்கொட்டக்கண்டு. (உரு)

மேலுமிருக்கவிரும்பினையே வெள்விடையோன்
 சிலமறிந்திலையே சிந்தையே-கால்கைக்குக் [டவுடல்
 கொட்டையிட்டு மெத்தையிட்டுக் குத்திமொத்தப் பட்
 கட்டையிட்டுச் சுட்டுவிடக் கண்டு. (உசு)

ஒன்பதுவாயத்தோற்பைக் கொருநாளேப்பாலவ்வ
 யன்புவைத்துநெஞ்சே யலைந்தாய்-வன்கழுக்க
 டத்தித்தத்திச் சட்டைத்தட்டடிக்கப்பட்டிக்
 கத்திககுத்தித் தின்னக்கண்டு. (உ௪)

துன்னம்பிறக்க விசைவையேநெஞ்சமே
 மன்னரிவரென்றிருந்து வாழ்ந்தவரை-முன்ன
 மெரிந்தகட்டைமீதி விணைக்கோவணத்தை
 யுரிந்துருட்டிப் போட்டதுகண்டு. (உ௫)

முதற்சங்கமுதூட்டு மொய்க்குழலார்தம்மை
நடுச்சங்கநல்விலங்குபூட்டுங்-கடைச்சங்க
மாம்மீபாதனவூது மம்மட்டோவிம்மட்டோ
நாம்பூமி வாழ்ந்தநலம்.

(200)

பொய்யைமொழியாய்ப் புலாலைவிடாய்க்காளத்தி
யையேரெயெவினா,யறஞ்செய்யாய்-வெய்ய
சினமீமொழியாய்த் திருவெழுத்தைந்தேதாதாய்
மனமீமயுனக்கேன்ன மாண்பு.

(201)

எருவாய்க்கிருவிரன்மேலெறுண்டிருந்து
கருவாய்க்கீகாகண்கலக்கப்பட்டாய்-திருவாநுந்
தேரீராடுமவீதியிமீலசெத்துக்கிடக்கின்றாய்
நீரீராடுந்தாரைக்காரீ.

(202)

மாதாவுடல்சலித்தாள்வல்லவினையேன்கால்சலித்தேன்
வேதாவுங்கைசலித்துவிட்டேன்-நாதா
விருப்பையூர்வாழ்சிவனையின்னமோரண்ணை
கருப்பையூர்வாராமற்கா

(203)

அத்திமுதலெறும்பீறானவயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந்தேசிகா-மெத்தப்
பசிக்குதைய்யாபாவினையென்பாழ்வயிற்றைப்பற்றி
யிசிக்குதைய்யாகாரோணரே.

(204)

எத்தனைநாள் கூடியெடுத்தசரீரமிவை
யத்தனையுமண்டின்பதல்லவோ-வித்தகனார்
காலும்பிடித்துமெள்ளக்கங்குல்பகலற்றிடத்தே
மேலைக்குடியிரும்போமே.

(௩௪)

எச்சிலென்றுசொல்லியிதமகிதம்பேசாதே
யெச்சிலிருக்குமிடமறியீ-ரெச்சிதனை
யுய்த்திருந்துபார்த்தாலொருமைவெளிப்படும்பின்
சித்தநிராமயமாமே.

(௩௫)

காலன்வருமுன்னே கண்பஞ்சடைமுன்னே
பாலுண்கடைவாய்ப்படுமுன்னே-மேல்விழுந்தே
யுற்றாரமுமுன்னே வுரார்சுடுமுன்னே
குற்றாலத்தானே கூறு.

(௩௬)

எத்தனைபேர்நட்டகுழி யெத்தனைபேர்தொட்டமுலை
யெத்தனைபேர்பற்றியிழுத்தவிதழ்-ரித்தநித்தம
பொய்யடாபேசம்புவியின்மடமாதரைவிட்
டிய்யடாவுய்யடாவுய்.

(௩௭)

இருப்பதுபொய்போவதுமெய்யென்றெண்ணி நெஞ்சே
யொருத்தருக்குந்தீங்கினையுண்ணாதே - பருத்ததொந்தி
நம்மதென்றுநாமிருப்பநாய்நரிகள்பேய்கழுகு
தம்மதென்றுநாமிருக்குந்தான்.

(௩௮)

ச அ

திருவெண்பா.

எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தைப்பட்டாலு
முத்தர்மனம்ருக்கு மோனத்தே-வித்தகமாய்க்
காதிவினையாடி யிருகைவிசிவந்தாலுந்
தாதிமனநீர்ச்சுடத்தேதான்.

(1)

மலைப்பொழுதின்று மஞ்சளரைத்தேகுளித்து
வேலைமினுக்கிட்டு விழித்திருந்து-சூலாகிப்
பெற்றாள்வளர்த்தாள் பெயரிட்டாள்பெற்றபிள்ளை
பித்தனாலென்செய்வாள் பின்

(2)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டணத்தார்பாடல்

முற்றிற்று,

